

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010423
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6720010423.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Štefana Juhása, na verejnom zasadnutí dňa 28. februára 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 29. septembra 2023, sp. zn. 3T/81/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase okolo 17:00 h dňa 10.11.2018 C. D., pri lavičke oproti C. E. XX, B. F., nachádzajúceho sa na ulici G., po tom ako prišiel k tam prítomnému H. I., ktorému povedal: „Tebe som už niečo povedal, Ty nebudeš dávať mojej dcére cigarety.“, voči čomu sa H. I. ohradil so slovami: „Vy sa na mňa nehnevajte, J. chodí po špakoch aj za našu bytovku.“, na čo mu A. B. odvetil: „Ty toto na moju dcéru nebudeš rozprávať.“, začal mu nadávať, že je vyjebanec, chcel ho udrieť, následne sa H. I. k nemu otočil chrbtom, pričom mu A. B. povedal, že pokiaľ ujde, tak ho chytí a ak nie teraz, tak inokedy, lebo vie kde býva a odchytí ho, po čom sa H. I. otočil späť k A. B., ktorý ho fyzicky napadol tak, že ho nezisteným spôsobom udrel do oblasti hlavy, čím spôsobil H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K. L. XXXX/XX zranenia - otvorenú ranu vlasatej časti hlavy v ľavej temenno - záhľavovej oblasti, ložiskové pomliaždenie mozgu menšieho rozsahu na báze pravého čelového laloka bez opuchu a kompresie mozgu, podpavúčnicové krvácanie v pravom čelovom a spánkovom laloku menšieho rozsahu bez opuchu a kompresie mozgu, tenké vnútrolebkové podplenové krvácanie v čelovom a spánkovom laloku vpravo do 3-4mm hrúbky bez opuchu a kompresie mozgu, otras mozgu podkožné krvné podliatiny v hĺbke na oboch temenných oblastiach viacej vľavo verifikované CT vyšetrením, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní štyridsať dní, pričom útok smeroval na životne dôležité orgány a životne dôležité mozgové štruktúry pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodených:
- 1/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom D., G. XX,
- 2/ F. D., K., B., M. XX, N.: XXXXXXXX

odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby ako i proti výroku o náhrade škody podal priamo na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31. októbra 2023. Úvodom poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku ako i na jeho odôvodnenie s tým, že sa nestotožňuje s názorom okresného súdu. Je toho názoru, že na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní možno mať za to, že sa skutok stal a tento spáchal obžalovaný. Vyplýva to z výpovede poškodeného H. I., ktorý v prípravnom konaní popísal priebeh skutku a za osobu páchatela označil obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní poškodený tento priebeh skutku popísal a nedošlo k rozporom v jeho výpovediach. Poškodený v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný vyšiel spoza rohu domu, najprv sa rozprával s J. O. a potom aj s ním, vyčítal mu, že dával jeho dcére cigaretu, čo on obžalovanému poprel a povedal mu, že jeho dcéra chodí na špaky. Tiež mu mal obžalovaný uviesť, že ak ujde, tak si ho chytí a potom si už nepamätá nič. Až počas pobytu v nemocnici sa mu po dlhšom čase vrátila pamäť a pamätá si, že dostal úder od obžalovaného, pravdepodobne päšťou odzadu smerom na zátylok. Tiež poškodený uviedol, že v čase úderu tam už J. O. nebol, bol tam len obžalovaný A. B. a jeho dcéra J. B.. Ako poslednú osobu, s ktorou prišiel do kontaktu pred úrazom a ktorá ho mala fyzicky napadnúť, poškodený označil jednoznačne obžalovaného A. B., s ktorým mal konflikt kvôli dcére obžalovaného, konkrétne, že jej mal dať cigarety, čo uvádzali aj ostatní svedkovia, ako hlavnú pointu celého incidentu. Ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal otec poškodeného H. I., ktorý síce pri skutku nebol prítomný, ale uviedol, že obžalovaný mu zvonil na zvonček a uviedol mu, aby si išiel pozbierať syna a o incidente mu odporúčal vyjadriť sa tým spôsobom, že poškodený spadol niekde na schodoch a ak to bude riešiť inak, že sa môžu z G. odsťahovať. Zároveň tento svedok po príchode na miesto, uvidel ležiaceho syna a okolo neho kaluž krvi. V tomto kontexte vypovedá aj svedkyňa P. P., matka poškodeného, ktorá mala sprostredkované informácie od otca poškodeného a uviedol jej aj túto skutočnosť, ako mu obžalovaný odporúčal vyjadrovať sa k zraneniu syna. Pokiaľ vypovedali rodinní príslušníci obžalovaného – J. J., Q. B. a R. B., ktorí mali uvádzať, že obžalovaný mal byť doma a nemal sa pohnúť z domu, čo je jednoznačne vyvrátené výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý uviedol, že poškodeného H. I. našiel ležať pred panelákom a následne šiel zazvoniť jeho otcovi, a teda už len pre tento značný rozpor v tvrdeniach vyššie uvedených svedkov – rodinných príslušníkov obžalovaného a samotného obžalovaného, nemožno výpovede týchto svedkov považovať za vierohodné. Svedok R. B., syn obžalovaného síce uviedol, že v ten deň mal byť doma tetovaný a otec mal spať vedľa v izbe a neopustiť priestor bytu, pričom svedok I. B., ktorý mal svedka tetovať vypovedal, že v ten deň skutku netetoval ani jeho, ani jeho ženu. Potom je otázne, kde sa R. B. nachádzal v čase skutku, a tiež aj jeho vyjadrenie, že otec spal vo vedľajšej izbe a z bytu nevyšiel, pokiaľ sa on tetoval. Zvyšné svedkyne nevedeli uviesť, či obžalovaný byt opustil alebo nie. Pokiaľ sa týka svedka I. P., jeho výpoveď je značne rozporná oproti prípravnému konaniu, pričom svedok uvádzal, že všetky informácie mal od K. P. o tom, že obžalovaný mal napadnúť poškodeného. Pokiaľ ide o tvrdenia, že starý otec poškodeného mal svedkov uplácať za vyjadrenie proti obžalovanému, svedok uviedol v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že starý otec poškodeného chcel informácie o tom, čo sa stalo a zo žiadnej výpovede nevyplýva, že by navádzal svedkov ako by mali vypovedať. Svedkyňa S. H. uviedla konkrétne svedkov, ktorí jej ukázali miesto, kde došlo k fyzickému napadnutiu a aj kaluž krvi s tým, že títo svedkovia mali celý incident priamo vidieť. Svedok J. O. uviedol, že on nevidel čo sa stalo, len počul od malých detí, že A. B. udral H. I., ktorý spadol na zem a teda o samotnom skutku vie len z počutia. Osobne sa s ním po skutku nerozprával, len si s ním niekedy v januári 2019 písal cez facebook, pričom on mu napísal, že si na nič nespomína. Je pravdou, že mu napísal, že to celé videl Q. B., s ktorým sa aj rozprával hneď ako sa to stalo. Počul, že B. napadol I. kvôli jeho dcére, ale prečo konkrétne nevie. Svedok Q. B. uviedol, že v predmetný deň bol doma a keď náhodou pozrel von z okna videl, že sa pred bytovkou niečo deje, zahliadol zadnú časť sanitky, ktorá už odchádzala preč a pokračoval v hre, ktorú mal rozohrať, pričom až na druhý deň sa dozvedel, že sa niečo stalo H. I. a až neskôr sa dozvedel, že ho mal napadnúť A. B., ale nevie prečo. On sám skutok nevidel, videl už iba zadnú časť sanitky. J. O. si však myslel, že on to celé videl a preto to H. I. napísal. Svedkovia zhodne uvádzajú, že pointou celého incidentu mala byť skutočnosť, že poškodený mal dať dcére obžalovaného cigarety, vzhľadom na čo ho obžalovaný zbadal a pri stretnutí ho mal fyzicky napadnúť a spôsobiť zranenie uvedené v lekárskech správach a v znaleckom posudku. K mechanizmu vzniku zranenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom P. P. K. T. E. X/XXXX, ktorý sa zaoberal aj verzou poškodeného, ktorá bola prezentovaná na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2022. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že sa jednalo o typické contracoup zranenie, kde musí ísť o náraz pohybujúcej sa lebky do stacionárnej prekážky, teda v konkrétnom prípade pri silnom náraze pohybujúcej sa hlavy o podložku. Znalec zastáva názor, že príčinou mohlo byť sotenie, prípadne úder do prednej

časti tela poškodeného s následným nekoordinovaným pádom smerom vzad, pričom nemožno vylúčiť aj nekoordinovaný pád bez cudzieho zavinenia vzhľadom na zdokumentovanú epilepsiu poškodeného. S určitosťou nemožno vylúčiť aj priamy úder do záhľavia silným úderom tupým predmetom, prípadne kopnutie nohou s náprahom pevnou obuvou do oblasti záhľavia inou osobou. Podľa znalca to však predpokladá fixovanú alebo aspoň čiastočne fixovanú hlavu poškodeného, napríklad ak by ležal na zemi. Znalec uviedol, že toto zranenie nevzniká pri údere pästou do oblasti záhľavia pri nezafixovanej hlave. Tieto závery potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že nemožno zo zranení určiť, čo bolo príčinou pádu. Vzniknuté zranenie poškodeného predpokladá jeho pád smerom vzad s narazením ľavej časti záhľavia o statickú prekážku, alebo podložku. Vzhľadom na tieto skutočnosti možno mať za to, že mechanizmus vzniku zranenia nezodpovedá verzii poškodeného, ktorý uvádza len jeden úder do oblasti zátylku a z jeho výpovede vyplýva, že nemal mať ani čiastočne fixovanú hlavu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie nevyplýva, že by sa skutok mal stať tak, ako popisuje poškodený, teda že malo ísť o úder pästou odzadu na zátylok. Znalec pripustil aj viaceré iné možnosti vzniku zranenia, napr. sotením, podľa názoru súdu by však smer sotenía musel byť v smere odpredu poškodeného, nakoľko tento utrpel zranenia na zadnej časti hlavy. Z toho vyplýva, že útočník by sa musel nachádzať pred poškodeným, čo poškodený vo svojej výpovedi neuviedol. Znalec ďalej pripustil úder tupým predmetom, alebo kopnutím pri polohe poškodeného ležmo, čo by predpokladalo, že by poškodený už ležal na zemi, pričom vôbec nie je zrejmé, ako by k tomu došlo a nevyplýva to ani zo svedeckých výpovedí. Znalec pripustil aj možnosť pádu pri epileptickom záchvate, pričom je z vykonaného dokazovania zrejmé, že poškodený takýmto ochorením trpí a pri iných záchvatoch už aj spadol a musel byť ošetrovaný. Súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že vykonaným dokazovaním sa objavili len isté náznaky, že by mohlo ku skutku dôjsť, avšak pri existencii len nepriamych dôkazov na preukázanie viny obžalovaného je potrebné, aby tieto nepriame dôkazy tvorili logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaného skutku a z jeho spáchania usvedčujú obžalovaného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru (R 38/1968). Zhrnutím celej zabezpečenej dôkaznej situácie možno konštatovať, že dôkazná situácia dostatočne odôvodňuje ako aj zabezpečuje dostatočný podklad na uznanie viny obžalovaného A. B., a to predovšetkým na základe podrobnej výpovede poškodeného H. I., ktorý ako poslednú osobu predtým, ako došlo k jeho úrazu si jednoznačne pamätá obžalovaného A. B. a tiež dôvod, pre ktorý ho mal A. B. fyzicky napadnúť, ktorý dôvod popisujú aj viacerí svedkovia, resp. konflikt obžalovaného s poškodeným práve kvôli tomu, že poškodený mal dať dcére obžalovaného na jej požiadanie cigaretu, výpoveď svedka H. I., ktorému mal obžalovaný zvoníť nech si ide zbierať syna a tiež mu uviesť, ako má reagovať v prípade, že by sa riešilo, čo sa malo jeho synovi stať, čo potvrdila aj svedkyňa P. P., ktorej to H. I. uviedol. Ďalej je dôkazná situácia potvrdzovaná výpoveďami svedkov, ktorí mali celý incident vidieť a uviesť starému otcovi poškodeného A. I., ako sa mal odohrať, pričom niektorí zo svedkov mali tieto informácie z počutia, avšak taktiež uviedli, že počuli, kto mal napadnúť poškodeného a že to mal byť A. B., kvôli dcére J.. Tvrdenia o tom, že starý otec poškodeného A. I. mal tieto deti uplácať a navádzať ako majú vypovedať nevyplývajú zo žiadnych zabezpečených dôkazov, naopak tento zbieral iba informácie o tom, čo sa malo odohrať. Okresný prokurátor je toho názoru, že predmetný skutok sa stal tak, ako je obžalovanému kladený za vinu, pričom vzhľadom na vykonané dokazovanie má za to, že konaním obžalovaného boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. novembra 2023 vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že s odvolaním okresného prokurátora a so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného odvolania nesúhlasí. Naproti tomu za vecne a právne správny považuje rozsudok prvostupňového súdu, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. V odôvodnení rozsudku súd stručne, výstižne a zrozumiteľne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich hodnotil. Uviedol, že v konaní bolo vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie, predsúdne konanie trvalo viac ako dva roky a počas neho bolo vypočutých šestnásť svedkov a boli vypracované dva znalecké posudky. Následne boli v súdnom konaní opakovane vypočutí takmer všetci svedkovia, bol vypracovaný ďalší znalecký posudok a súdne konanie na prvostupňovom súde prebiehalo viac ako tri roky. V tomto smere možno uzavrieť, že dokazovanie bolo vykonané naozaj dôkladne. Napriek tomu vina obžalovaného bez rozumných pochybností

preukázaná nebola. Odvolanie prokurátora je postavené najmä na výpovedi svedka – poškodeného, ktorú zvyrazňuje. Výpoveď poškodeného je však v rozpore s inými vykonanými dôkazmi. Poškodený vo svojej výpovedi menoval osoby, ktoré mali potvrdiť resp. vyvrátiť určité rozhodujúce skutočnosti, tieto osoby však vypovedali úplne odlišne od toho, čo tvrdil poškodený. Napríklad poškodený tvrdil, že tesne pred skutkom mal s obžalovaným slovnú výmenu názorov, ktorej mal byť účastný aj svedok J. O., menovaný svedok to ale vylúčil. Obžalovaný ďalej zdôraznil, že poškodený je ťažko zdravotne postihnutý, má diagnostikovanú detskú mozgovú obrnu, trpí poruchami správania, bol a aj je sledovaný v neurologickej a psychiatrickej ambulancii (ide o osobu s mierne zníženou mentálnou úrovňou, IQ 75). Poškodený má zároveň zdokumentovanú epilepsiu. Dodal, že znaleckým dokazovaním bol vyvrátený aj mechanizmus vzniku zranenia poškodeného, ako ho tvrdil poškodený. Poškodený uviedol, že dostal úder od obžalovaného, dlaňou alebo päšťou, ale podľa intenzity predpokladá, že päšťou a tento úder išiel odzadu smerom na zátylok. V zmysle znaleckého posudku vypracovaného znalcom P. P. K. T. E. X/XXXX, znalec uzavrel, že v prípade poškodeného sa jednalo o tzv. contracoup zranenie, pri ktorom dochádza k nárazu pohybujúcej sa lebky do stacionárnej podložky. Príčiny pádu znalec nevedel ustáliť, jeho príčinou mohlo byť sotenie, úder do prednej časti tela poškodeného s následným nekoordinovaným pádom vzad, pričom znalec nevylúčil aj nekoordinovaný pád bez cudzieho zavinenia vzhľadom na zdokumentovanú epilepsiu poškodeného. Znalec však výslovne odmietol, že zranenie poškodeného mohlo vzniknúť úderom päšťou do oblasti záhlavia, pri nezafixovanej hlave. V prípade sotenia a následného pádu na zadnú strany hlavy by sa obžalovaný ako útočník musel nachádzať pred poškodeným, čo poškodený vo svojej výpovedi neuviedol. Pokiaľ by k vzniku zranení malo dôjsť úderom tupým predmetom alebo kopnutím poškodeného, z vykonaného dokazovania a ani len z výpovede poškodeného nevyplýva ako by k takémuto priebehu skutkového deja malo dôjsť, pričom takýto spôsob vzniku zranenia vždy vyžaduje, aby mal poškodený fixovanú hlavu (napríklad ak by ležal na zemi). Pokiaľ znalec pripustil vznik zranení pádom, bez cudzieho zavinenia v dôsledku epilepsie poškodeného, táto bola v konaní preukázaná, poškodený ňou trpí niekoľko rokov a aj v minulosti pripustil epileptické záchvaty, ktorých dôsledkom spadol, zranil sa a musel byť ošetrovaný. Svedok H. I. st., otec poškodeného vo svojej výpovedi potvrdil, že epileptické záchvaty poškodeného sa prejavujú tak, že je v bezvedomí, trasie sa, nemá penu na ústach, ani si jazyk nehryzie a dokáže sa prebrať z bezvedomia sám, je taký napnutý. Z vyššie uvedených znaleckých záverov vyplýva, že skutok tak ako ho opísal poškodený sa stať nemohol, je to vylúčené. Pokiaľ sa týka ďalších svedkov, ktorí sa vyjadrovali k skutku a ktorých výpovede zdôrazňuje prokurátor v odvolaní (H. I. S., P. P., A. A. I.), títo neboli priamymi svedkami skutku. Jedná sa o rodinných príslušníkov poškodeného, pričom svedkyňa P. P. a A. A. I. ani nebývajú s poškodeným v jednej domácnosti a o jeho zranení sa dozvedeli od svedka H. I. S.. Uviedol, že nemá v úmysle hodnotiť vierohodnosť výpovede týchto svedkov, ale je zrejme, že ich zranenie blízkej osoby vyľakalo a snažili sa nájsť vinníka. Pokiaľ sa týka svedka A. A. I., ten vykonával akési kvázi paralelné vyšetrovanie, popri vyšetrovaní OCTK, OČTK predkladal dôkazy a návrhy na výsluchy svedkov, ktorým predtým zaplatil (potvrdili to svedkovia K. P., I. P., S. H.). Podľa názoru obžalovaného je to veľmi zvláštny prístup, čo malo vplyv na vyšetrovanie a najmä jeho objektivitu. Hľadal vinníka a našiel si ho v obžalovanom. Pokiaľ ide o v odvolaní prokurátorom uvádzanú výpoveď svedkyne S. H., obžalovaný má za to, že výsluch, ktorý bol prečítaný na hlavom pojednávaní je nezákonným dôkazom získaný nekontradiktórne. Svedkyňa sa aj napriek niekoľkým predvolaniam na hlavné pojednávanie nedostavila, pričom prvostupňový súd podľa názoru obžalovaného nevyužil všetky možnosti jej zabezpečenia na hlavnom pojednávaní (napr. predvedenie) a prečítal výpoveď svedkyne, ktorá bola získaná pred vznesením obvinenia. Svedkyňa však bola v konaní vypočutá aj po vznesení obvinenia (19.11.2019), za prítomnosti obhajcu a táto výpoveď prečítaná nebola. Obžalovaný zdôraznil, že bez ohľadu na obsah výpovede svedkyne, táto svedkyňa nebola priamym svedkom skutku, na mieste (sídlisku G.) v tom čase už niekoľko mesiacov ani nebývala a o skutku sa dozvedela z počutia. Výpoveď obžalovaného je od prípravného konania konštantná, obžalovaný našiel poškodeného ležať pred bytovkou a keďže s ním nechcel manipulovať, išiel za jeho otcom H. I. S., opýtať sa ho, či je poškodený doma, nakoľko sa s poškodeným a jeho otcom pozná roky z videnia. Následne, keď k poškodenému ležiacemu na zemi prišiel, tak ho opoznal a opäť zašiel zazvoniť na bytovku k otcovi poškodeného, aby mu povedal, že jeho syn leží na zemi a nech mu ide pomôcť. Obžalovaný chcel iba pomôcť osobe, ktorá ležala na zemi, nechcel s ňou hýbať, aby sa nedostal do problémov. Na rozdiel od prokurátora má za to, že v konaní nebol ani len preukázaný motív konania obžalovaného. Uzavrel, že vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejme, že skutok, tak ako je predmetom obžaloby a ako ho opisuje poškodený sa nestal. Oveľa pravdepodobnejšie sa z vykonaného dokazovania javí, že poškodený v dôsledku epileptického záchvatu spadol na chodník a udel si hlavu. Vznik zranenia takýmto spôsobom je najpravdepodobnejší aj podľa záverov znalca, a tiež zodpovedá skutočnosti, že iné zranenia poškodený na tele nemal.

Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného a poškodených H. I. ml. a zdravotnej poisťovne F. K., prokurátor krajskej prokuratúry sa pridržiaval skutočnosťami uvádzaných v písomne podanom odvolaní s tým, že má za to, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Opatrovníčka poškodeného uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava skutočnosťami uvedených prokurátorom a rovnako požiadala, aby napadnutý rozsudok krajský súd zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Naproti tomu, obhajkyňa obžalovaného pridržiavajúc sa skutočnosťami uvádzaných v stanovisku k odvolaniu okresného prokurátora navrhla, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku a napadnutého výroku o náhrade škody, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny, resp. nevinu obžalovaného zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách č. 12 odsek posledný až č. 14 odsek 2. Považoval však za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na odvolacie námietky okresného prokurátora, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Krajský súd má za to, že pokiaľ okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Obžalovaný spáchanie skutku poprel a priebeh skutku, ako je uvedený v skutkovej vete okrem samotného poškodeného nepotvrdil žiaden priamy svedok, pričom znaleckým dokazovaním bolo vylúčené, žeby sa skutok mohol stať tak, ako je v skutkovej vete uvedené. Krajský súd tak nemôže súhlasiť s okresným prokurátorom, že na základe vykonaného dokazovania je preukázané, že sa skutok stal a tento spáchal obžalovaný. Na rozdiel od okresného prokurátora je krajský súd toho názoru, že dôkazná situácia v predmetnej trestnej veci netvorí dostatočný podklad na uznanie viny obžalovaného. Jediným priamym svedkom, ktorý usvedčuje obžalovaného je poškodený H. I. ml. Či už ide o výpoveď svedkov H. I. st. – otca poškodeného, P. P. – matky poškodeného, A. I. – starého otca poškodeného, tieto predstavujú len nepriame dôkazy, ktoré v súhrne s ostatnými, v konaní zabezpečenými dôkazmi jednoznačne a bez vážnych pochybností neusvedčujú obžalovaného z predmetného skutku. Okresný prokurátor poukazuje na to, že výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného vyznievajúce v jeho prospech nemožno považovať za vierohodné. K uvedenému poukazu okresného prokurátora krajský súd uvádza, že obžalovaný bol zo skutku oslobodený nie na základe

výpovedí jeho rodinných príslušníkov. Rozhodujúcou skutočnosťou pre oslobodenie obžalovaného, ako to nakoniec vyplýva z už predošlej argumentácie krajského súdu bolo to, že obžalovaného okrem poškodeného neusvedčoval zo spáchaného trestného činu žiaden priamy svedok a to, že znalecké dokazovanie vylúčilo, že by sa skutok mal stať tak, ako popisuje poškodený. Pokiaľ aj v prospech obžalovaného vypovedali jeho rodinní príslušníci, ktorých výpovede sú v priamom rozpore s výpoveďou obžalovaného, a teda sú nedôveryhodné, nejde o skutočnosť, na základe ktorej by bez ďalšieho mohla byť založená vina obžalovaného. Vychádzajúc zo zabezpečenej dôkaznej situácie v predmetnej trestnej veci má krajský súd za to, že prvostupňový súd v prejednávanej trestnej veci správne aplikoval zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného. Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný spáchanie skutku poprel a v jeho prospech jednoznačne vyznieva záver znaleckého dokazovania, ktorý vylúčil, žeby sa skutok mohol stať tak, ako je popísaný v skutkovej vete. Napriek vyššie uvedenému krajský súd na tomto mieste zdôrazňuje, že obžalovaný bol zo skutku, kladeného mu za vinu v určitej miere podozrivý, a to vzhľadom na usvedčujúcu výpoveď poškodeného vyznievajúcu v jeho neprospech. Zároveň však bolo potrebné vziať do úvahy aj súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, ktoré mali neprehliadnuteľnú silu a hodnotu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal krajský súd za to, ako už bolo uvedené, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že sa vôbec stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Nebolo preukázané, ba práve naopak znaleckým dokazovaním bolo vylúčené, žeby sa skutok mohol stať tak, ako je uvedené v skutkovej vete. Krajský súd zdôrazňuje, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Z toho, čo už bolo uvedené, je možné dospieť len k takému záveru, že v predmetnej trestnej veci nebola taká ucelená reťaz dôkazov, na základe ktorých by mohol byť obžalovaný usvedčený.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, okresný súd rozhodol v súlade so zákonom, nakoľko v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby súd v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. obligatórne poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.